

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi yhteen valitusperusteeseen. Sen mukaan valituksenalaiseen tuomioon liittyy ilmeinen lain soveltamista koskeva virhe kun siinä katsotaan, että polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009⁽¹⁾ (jäljempänä perusasetus), jonka nojalla asetus N:o 626/2012⁽²⁾ annettiin, 11 artiklan 9 kohdassa ei sallita unionin toimielinten muodostavan kyseisen tuotteen laskennallista normaaliarvoa polkumyynnimarginaalilaskelmassa, joka on tehty polkumyyntiä koskevassa osittaisen välivaiheen tarkastelussa, jos unionin toimielimet ovat alkuperäisen polkumyynnitutkimuksen aikana käyttäneet sen sijaan tosiasiallista kotimaista myyntiä.

1. Valittaja väittää ensinnäkin, että laskennallisen normaaliarvon määrittäminen ei eroa menetelmästä, jolla normaaliarvo määritetään tosiasiallisen kotimaisen myynnin perusteella, koska molemmilla menetelmillä pyritään vahvistamaan parhaiten normaaliarvo ottamalla huomioon kunkin tapauksen erityispiirteet ja kustannuksia ja hintoja koskevat tiedot, jotka muuttuvat ajan myötä. Perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohdassa näet säädetään useista seikoista, joiden perusteella on oikeutettua käyttää laskennallista normaaliarvoa sen sijaan että käytettäisiin tosiasiallista kotimaista myyntiä polkumyynnimarginaalin laskemiseen tapauskohtaisesti. Jos unionin toimielinten toimivalta rajoitetaan normaaliarvon laskemiseen välivaiheen tarkastelussa, vaikka ne ovat käyttäneet aikaisemmassa tutkimuksessa tosiasiallista kotimaan myyntiä samaa tarkoitusta varten, unionin toimielimiltä poistetaan mahdollisuus käyttää perusasetuksen 2 artiklassa säädettyjä lukuisia muita vaihtoehtoja. Kun otetaan huomioon huomattavat erot luonnonmukaisesti ja synteettisesti valmistetun viinihapon tuotantokustannuksissa, se, että asetuksessa N:o 626/2012 normaaliarvo lasketaan käyttäen vertailumaana Argentiinaa, heijastaa parhaiten sitä seikkaa, että vastaava argentiinalainen tuottaja valmisti viinihappoa luonnonmukaisella menetelmällä, joka on aineellisesti kalliimpi kuin valittajan käyttämä synteettinen menetelmä.
2. Toiseksi valittaja väittää valituksensa tueksi, että alkuperäisessä polkumyynnimenetelyssä yksilöitiin kaksi viejien luokkaa: valittajan kaltaiset viejät, jotka toimivat yhteistyössä ja joille myönnettiin markkinatalouskohtelu perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla; ja tuottajat, jotka eivät toimineet yhteistyössä, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua ja joihin unionin toimielimet sovelsivat ”parhaiden käytettävissä olevien tietojen” menetelmää perusasetuksen 18 artiklan nojalla. Osittaisen välivaiheen tarkastelun, joka johti asetuksen N:o 626/2012 antamiseen, aikana unionin toimielimet epäivät valittajan kaltaisilta yhteistyössä toimineilta tuottajilta markkinatalouskohtelun ja niiden normaaliarvo vahvistettiin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan nojalla komission valitseman vertailumaan eli Argentiinan perusteella. Tätä viejien ryhmää ei ollut vielä alkuperäisen tutkimuksen kuluessa. Näin ollen on niin, että vaikka katsottaisiinkin, että perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa estetään unionin toimielimiä käyttämästä laskennallisia normaaliarvoja tosiasiallisen kotimaisen myynnin sijasta osittaisessa välivaiheen tarkastelussa, tällä ei kuitenkaan estetä unionin toimielimiä käyttämästä laskennallista normaaliarvoa sellaisten viejien uuden ryhmän osalta, jotka toimivat yhteistyössä mutta joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua ja jotka tulivat ensimmäistä kertaa esille osittaisessa välivaiheen tarkastelussa.
3. Lopuksi valittaja väittää, että valituksen kohteena olevan tuomion useat toteamukset ovat vastoin vakiintunutta unionin ja maailmankauppajärjestön oikeuskäytäntöä, joka koskee normaaliarvon määrittämistä ja tasapuolisten hintavertailujen varmistamista sekä viejän puolustautumisoikeuksien kunnioittamista.

⁽¹⁾ EUVL 2009, L 343, s. 51.

⁽²⁾ Lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 349/2012 muuttamisesta 26.6.2012 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 626/2012 (EUVL 2012, L 182, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Městský soud v Praze (Tšekki) on esittänyt 30.7.2018 – CS ym. v. České aerolinie a.s.

(Asia C-502/18)

(2018/C 341/11)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuim

Městský soud v Praze

Pääasian asianosaiset

Kantajat: CS, DR, EQ, FP, GO, HN, IM, JL, KK, LJ, MI

Vastaaja: České aerolinie a.s.

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004⁽¹⁾ 3 artiklan 5 kohdan toisen virkkeen mukaisesti yhteisön lentoliikenteen harjoittaja velvollinen hyvittämään matkustajalle syntyneen vahingon silloin, kun yhteisön lentoliikenteen harjoittaja oli suorittanut sopimuksen tehneenä lentoliikenteen harjoittajana lennon ensimmäisen osuuden ja tehnyt välilaskun kolmannessa maassa sijaitsevalle lentoasemalle, josta lennon toisen osuuden oli suorittanut yhteistunnuksella (code sharing) muu kuin yhteisön lentoliikenteen harjoittaja ja kun lento oli saapunut määräpaikkana olevalle lentoasemalle yli kolme tuntia myöhässä ja lento oli myöhästynyt vasta lennon toisella osuudella?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 7.6.2018 – Guccio Gucci SpA v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja GUESS? IP Holder LP

(Asia C-674/16 P)⁽¹⁾

(2018/C 341/12)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 144, 8.5.2017.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 7.6.2018 – Guccio Gucci SpA v. Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja GUESS? IP Holder LP

(Asia C-675/16 P)⁽¹⁾

(2018/C 341/13)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 144, 8.5.2017.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 13.7.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Instance de Limoges – Ranska) – Banque Solfea SA v. Jean-François Veitl

(Asia C-63/17)⁽¹⁾

(2018/C 341/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 144, 8.5.2017.
